

дивокрай

енні лейбовіц

Ліна Данем,
Bergdorf Goodman,
Нью-Йорк, 2013

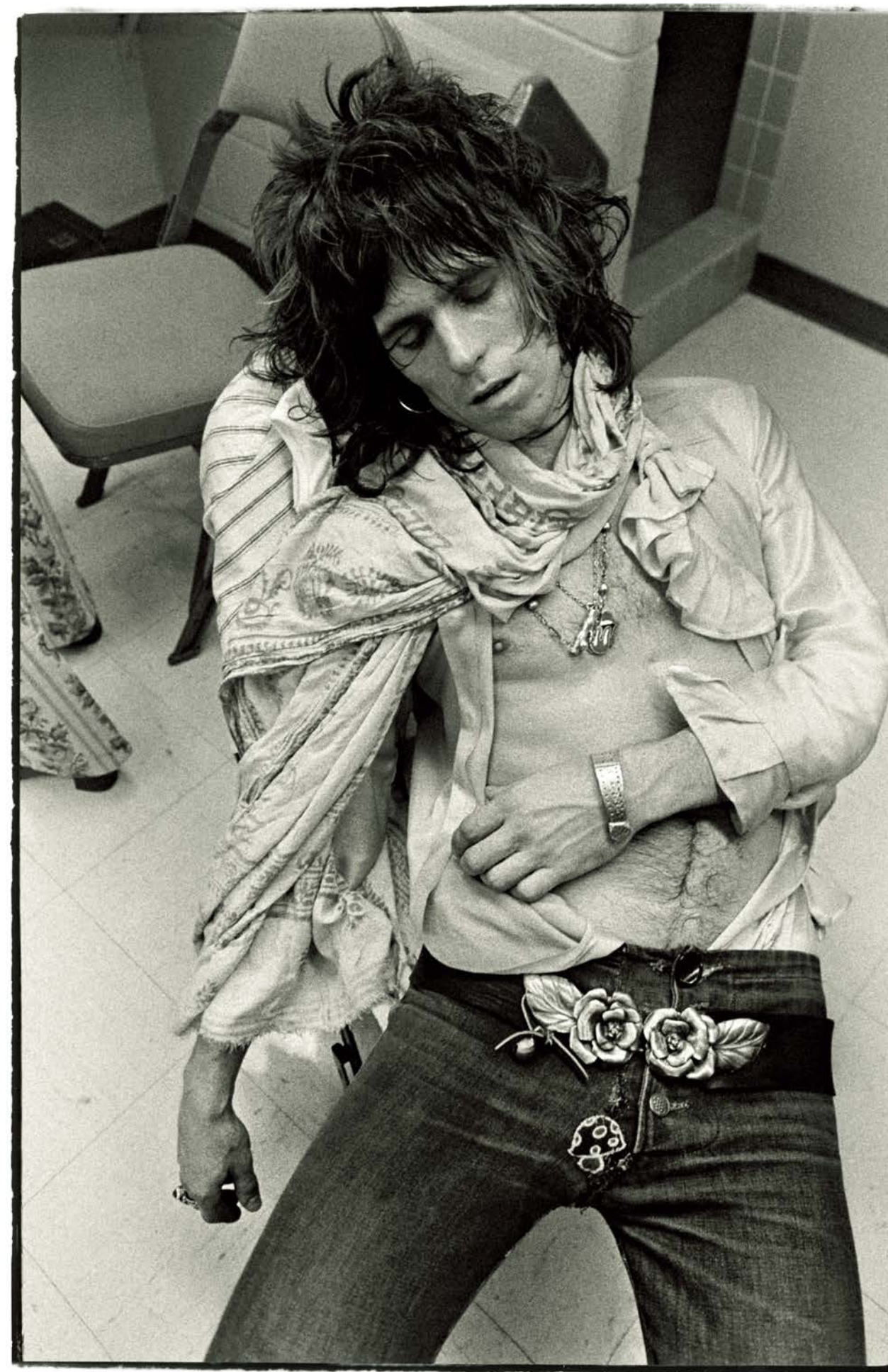
Одна з найбільших утіх у роботі редактора — можливість відправляти митців у великий світ і вражатися відтак роботами, які вони створюють. Упродовж останніх трьох десятиліть мені пощастило відряджати Енні Лейбовіц робити фотографії для *Vogue*, і упродовж усього цього часу я постійно була в захваті від скарбів, із якими вона поверталася. Для Енні немає нічого, що вона б не могла сфотографувати; немає надмірно химерного, ексцентричного, складного завдання. Багато років поспіль її фотографії переносили нас у життя баристерів, які виступають у судах, чемпіонів, що підкорюють тенісні корти, сьйнооких зірок підліткових фільмів і безпристрасних, холоднооких королев. Створити такий яскравий ряд у портретному зніманні — видатний здобуток. Водночас здатність наповнити кожен знімок частинкою себе, як це робить Енні, межує з дивом.

Фотографії цього зібрання пропонують здійснити ознайомчий тур різними талантами Енні і є свідченням розвитку мисткині у мінливому світі. Більшість із них були замовлені для *Vogue* — і я більше дивуюсь цьому факту, ніж пишаюсь. Задовго до того, як я стала редакторкою журналу у 1988, я захоплювалася фотографіями Енні у таких виданнях, як *Rolling Stone* і *Vanity Fair*. Але я б ніколи не подумала, що нам вдалося б стати для неї домом, бо не думала, що мода як галузь впаде їй в око і надовго зацікавить. Насамперед стиль: безумовно — достатньо лише поглянути на ранні роботи Енні, щоб оцінити її природне бачення поєднань, композиції, кольору, форми й тону. Але fashion-фотографія включає тісну ще й співпрацю між фотографом і fashion-редактором, і я припускала, що Енні віддаватиме перевагу самостійний образній роботі.

Я помилялася. За декілька років Енні у співпраці з такими редакторками-візіонерками, як Грейс Коддінгтон, Тоні Гудман, Сара Мунвес, Філіс Поснік, Камілла Нікерсон, і Алєкандра Котур, не лише захопилася модою, але й створила багато канонічних тепер портретів нашого часу. Наприклад, Гензель і Гретьель, втілених Лілі Коул, Леді Гагою й Ендрю Гарфілдом у чарівній серії, яка зливається з картинками в нашій уяві. Або Бена Стіллера у 2001, щоблукає Парижем зі стильними жінками. Доволі просте завдання, однак Енні підійшла до нього геніально. Зверніть увагу, як кожна фотографія у цій серії просякнута

Б'янка Джаггер,
тур по Америці
the Rolling Stones 1972,
Канзас-Сіті, штат Міссурі

Кіт Річардс,
тур по Америці
the Rolling Stones 1972,
Форт-Верт, штат Техас

Ключовим елементом робіт Енні є відчуття місця. За своєю натурою вона не студійна фотографка. Історія місцевості, її звуки й запахи справляють на зображення такий ефект, якого неможливо досягнути у студії. Вона вважає за краще, щоб її герої знаходились у значущій для них локації — не просто задля фону або декорацій. Вона по-своєму цілісна, має свої особливі характеристики.

У збірці робіт під назвою «Pilgrimage» на знімках немає людей. Лише місця, що асоціюються з людьми, які щось для неї значать — спальня Еміль Дікінсон в Амгерсті, Массачусетс; будинки Джорджії О'Кіф у пустелі Нью-Мексико; концертна сукня Маріан Андерсон, знайдена у її репетиційній залі у Коннектикуті; котедж Елеонори Рузвельт на півночі штату Нью-Йорк; крейдяні скелі острова Вайт, де гуляла Джулія Марґарет Кемерон.

Фермерський будинок Чарльстон, у Сассекс-Даунс в Англії, також є частиною тієї збірки. Малярки групи «Блумсбері», Ванесса Белл і Дункан Грант, жили у романтично заплутаних родинних зв'язках у Чарльстоні неподалік від дому сестри Белл, Вірджинії Вульф. За кілька років до того Енні фотографувала Ніколь Кідман у Чарльстоні. Кідман жила в Англії з її тодішнім чоловіком, Томом Крузом, під час роботи над «Із широко заплученими очима» — останнім фільмом Стенлі Кубрика, який безперервно знімався упродовж чотирьохсот днів. Кубрик попросив її триматися якомога далі від сонця за рік до початку зйомок. Її шкіра стала блідою, майже прозорою.

Ванесса Редґрейв,
Скелі Сім Сестер,
Східний Сассекс,
Англія, 1994

Ніколь Кідман
у саду фермерського будинку
у Чарльстоні, Східний Сассекс,
Англія, 1997

Парадні сходи
у Метрополітен-опері